ПЕРШИЙ ВСЕУРАТНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ З'ЇЗД.

По ініціятиві Української Фракції Київської Ради Робітничих Депутатів скликано на дні 10, 11 і 12 липня ст. ст. 1917р. перший всеукраїнський робітничий з'їзд до Київа з метою міцного зорґанізованя українського робітництва як на Україні та і поза її межами. На з'їзді були представлені всі українські робітничі орґанізації: а) політичні, б) культурно-просьвітні, в) професійні, г) кооперативні, д) фракції загально-робітничих орґанізацій (фракції Рад Робітн. Депутатів), професійних спілок, фабрик, заводів, майстерень. З'їзд відбув ся в великій салі 2-го городського театру ("Шато") при участи около 300 людий, з яких половину творили українські соціял-демократи, решту українські соціялісти-революціонери і незалежні.

Заки подамо по змозі докладне звідомлене зі з'їзду на підставі "Робітничої Ґазети" (центр. орґан У.С.Д.Р.П.) і "Кіевскої Мысль-ї, вважаємо потрібним навести головний уступ із статі, поміщеної в ч. 74 "Роб. Ґазети", присьвячений з'їздови.

"Із краю в край — читаємо в ній — по всіх державах всього сьвіту лунає гасло робітничої кляси: "пролетарі всіх країн, єднайте ся!"

Отже настав час і нашій українській робітничій клясі приєднати ся до всесьвітної семьї робітників.

Власне кажучи, ми вже давно душею й серцем приєднали ся до братнього пролетарського руху.

Вже не мало і наших сміливих борців віддали своє житє за щасте, за волю, за братерство.

Та ніхто на всьому світі не тільки не знав того, але й не чув навіть про якийсь там український пролетаріят,

Була робітнича кляса руська (московська), еврейська, німецька, анґлійська і т. д., але не було української.

Були лише робітники "хахли", робітники "дядьки", робітники "малороси", робітники "мазепи", а про нас, про українську робітничу клясу ніхто нічого не чув й не знав.

Се навмисне робили наші вороги.

Вони старали ся, щоб ми забули колишні наші права й вольности. Вони добивали ся всякими способами, насильством і обманом, щоб ми забули свою мову, зрікли ся своєї культури, забули своє імя.

І вони сього добились. З великого, вольнолюбивого талановитого народу, вони зробили "дурних хахлів", темних, неписьменних. Привели українського робітника до стану дикунства.

Та не має такого лиха, якеб не проходило.

Прокинули ся люди, скинули віковічний гніт царату і зруйнували геть усі його порядки.

Перед українською робітничою клясою, що виборола собі свободу, що здобула собі право на імя, на цілий зріст встає величезна задача — будівля нового житя.

Отже, товариші, пригадаймо всесьвітню робітницьку пісню:

"ніхто не дасть нам відновлення, ні бог, ні цар, ані герой; добемо ся ми визволення своєю власною рукою"

І давайте, власними руками творити нове житє!"

Отсе уступ добре говорить про мету з'їзду, а подекуди й про настрій, який на ньому панував.

На дневнім порядку з'їзду були такі справи: 1) сучасний момент в українськім житю і українське робітництво; 2) Ближчі завдання українського робітництва; 3) Питання орґанізації; 4) Біжучі справи.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ.

З'їзд відкрив член української фракції Київської Ради робітничих депутатів, тов. Паламарчук. На його предложене відспівано "Вічную память борцям, що впали за волю України" та проголошено "слава" сучасним діячам на народній ниві.

До президії вибрано: т.т. Винниченка, Д. Антоновича, М. Порша, Веселовського, Паламарчука, Єреміїва, Петренка, Жидатівського, Теренюка, Соколана, Коробчанського, Вирву, Фудровського, Ковенка, Гудинова, Сиренка й Бондаренка.

Відтак тов. Винниченко виголосив реферат на тему "Сучасний момент в українськім життю й українське робітництво".

Сучасний момент — на його думку — важний не тільки для України і Росії, але і для історії усеї Европи. У сім моменті дві сторони — загально-російська і українська. Перша сторона моменту, який переживаємо, характеризуєть ся лінією перелому. Під теперішню хвилю ми стоїмо на переломі. Нам здаєть ся, що ми можемо впасти у пропасть, одначе сила революції, неначе магніт, здержує нас. Комплікація сучасного моменту збільшуєть ся ще й тим, що край ослаб до війни. Не аґітація большевиків робить се, що ми бачимо, але аґітація самого житя: кождому з нас тяжко вести тяжку війну, ґрупа большевиків, бути може, більш нервово відчуває страхіте війни. Одначе є середина, яку займають люди з політичною мудрістю і горячим серцем. Соціялістам, що взяли правительственну власть у свої руки, прийдеть ся вести боротьбу як з горячими серцями, так і з ворогами революції. На українськім питаню розбили ся соціялісти і кадети. Кадети весь час поступають провокаційно, бажають дискредитувати революцію. Вони старають ся показати, що соціялісти не спосібні справити ся з властю. Коли вони віддають свої портфелї соціялістам, то тут очевидна провокація. Відразу поправити господарський апарат неможливо. І от міністри не соціялісти, знаючи се, користують ся всякою нагодою для крізи власти. Так було і з українським питанем, яке довело до крізи.

Відтак переповідає референт історію покликаня до житя Центральної Ради, її перебудову в національно-революційний парлямент, основане Ґенерального Секретаріяту і зупиняєть ся на порозуміню з російським правительством.

Тепер ми приступили до орґанізації демократичної власти на Україні. Ми в кращім положеню, ніж Тимчасове Правительство й Совіт роб. і салд. депутатів. Рада з'орґанізована ліпше й повнійше. Ґенеральний Секретаріят більш відвічальний перед Центральною Радою, ніж Тимчасове Правительство перед Совітом роб. і салд. депутатів. Там буржуазні міністри не відвічальні перед Совітом, а тут усі відвічальні перед Радою. При твореню нового ладу в нас остаєть ся старий клич нашої партії — автономія, засновки якої ми вже маємо. Головна можливість переведеня її — Ґенеральний Секретаріят з функціями міністерства.

Наша робота скомплікована проявами на фронті. Руїна грозить перш за все українській землї. Тому у всіх нас являєть ся бажане боронити ся. Наша фракція в Центральній Раді ранїще не особливо була склонна до активної оборони. Говорила, не треба офензиви. Але в даний момент соц. дем. фракція Центральної Ради і Ґенеральний Секретаріят постановили боронити ся активно. Мотиви, якими ми руководили ся такі: Коли вже офензива довела до такої біди, то нам не вільно оставати байдужними. Коли Німці дійдуть до Київа і займуть його, то се буде кінець війни, але якої? Україна розпадеть ся на лївобережну і правобережну. В занятій части польські аґрарії не дадуть ні републиканського устрою, ні землї народови. Тому конечна активна оборона в інтересах війни.

Кінчить свій реферат покликом до робітників взяти як найбільш активну участь в будові українського політичного життя, маючи перед собою ціль — соціялїзацію державного устрою у будуччині.

Реферати тт. **Антоновича і Ткаченка** були присьвячені питаню про відношене до всеросійських Установчих Зборів, які повинні попередити українські Установчі Збори, й виясненю необхідности й сути автономії України у федеративній російській републиці.

Вечірне засїдане з'їзду а також ранїшне слїдуючого дня були присьвячені дискусії над виголошеними рефератами. Взяло в ній участь богато промовців (Лобко, Дудич, Мазуренко, Тернюк, Майорко, Білинський, Песоцький, Петренко, Єреміїв, Дубовий, Порш, Приймак, Маєвський і богато инших). Загально беручи промовці соц. демократи погоджували ся з рефератами і їх виводами, за те з рішучою критикою тактики Центральної Ради а також угоди її з Тимчасовим Правительством виступили українські соц.-р-и. Наведемо голоси представників обох сторін.

Тов. **Порш** (у.с.д.) вказував на те, що не з горячого серця а з холодного розуму мусимо вихо дити, обговорюючи сучасний момент. Російська революція буржуазна, не має сталих форм. Чи піде буржуазія разом з демократією до утвореня нових форм житя? Нам давно відомо, що буржуазія не може йти глубоко вкупі з демократією, ми давно впевнились, що вона не може правдиво керувати народніми силами. Лише революційна демократії може встановити лад і порядок. З сього боку ми будемо спокійні, коли власть у нас на Україні буде в руках Центральної Ради а в цілій Росії в надійних руках представників революційної демократії. З початку революції, коли всі українські партії ввійшли в Центр. Раду — се був певний бльок. Нема нічого дивного (?), що російська демократія ставилась ворожe до нього. Коли в Раду ввійшли селянські та військові депутати, ми змінили свою тактику, бльок розірвано. Змінилось помалу відношене до Ради і російської демократії. Вкінці зазначує промовець, що доля революції на Україні тісно звязана з долею революції в цілій Росії.

Позачергово на вечірному засїданю забрав голос тов. **Толмачев** в справі заборони анґлійської буржуазії їхати представникам ірляндського народу на стокгольмську конференцію. Принято в сій справі одноголосно таку резолюцію:

"Всеукраїнський Робітничий З'їзд висловлює своє обурене супроти брутальности анґлійського реакційного уряду, що заборонив від'їзд делеґатів ірляндських робітників на міжнародній конґрес в Стокгольмі, шле своє щире співчуте ірляндському робітництву в його боротьбі за економічне і національно-політичне визволенне і вірить, що кров Джема Коноли і трудящих мас не марно пролялась, коли Ірляндія стала вільною".

ДРУГИЙ ДЕНЬ.

Цілий ряд промовців виголошує свої думки з приводу рефератів з першого дня (тт. Дудик, Єреміїв, Яковенко, Дорошко, Сушко, Лобода, Авдієнко, Сокальський, Толмачев). Наприкінці забрав голос головний представник українських соц.-р-ів, тов. Маєвський.

Розбіраючи другий Універсал і телеграму Тимчасового Правительства, доводить, що функції Укр. Центр. Ради є вироблене проектів автономної України і внесене їх проекту на розгляд Установчих Зборів. Але Ц. Рада тут поступила ся деякими своїми правами і се вяже її. В другому Універсалї Рада зредаґувала деякі пункти, що суперечать по думці промовця деяким постановам з'їздів. Переходячи до війни, він каже, що нам конче необхідно, утворити своє національне військо, бо як почнеть ся демобілїзація, хто буде затримувати армію, що посуне як саранча через нашу країну? Питане про нашу армію — для нас питане шкіри. Ми хочемо, щоби у Київі стояли не донські козаки а наші части. Вони нас будуть спасати. Те, що діялось в Тернополї, може загрожувати й Київу. Без війська ми наражуємо ся на всякі небезпечні страшні події. Тепер ми вже читаємо, що одступаюче а більш просто втікаюче військо, руйнує, грабує, насилує і як саранча нищить наш край. Через те промовець закликає вимагати негайної українізації війська, вказуючи, що ми бачили вже на досьвіді прориву 18 червня, що зробили наші українські корпуси.

Відповідає на заміти тов. **Винниченко.** Відповідає в незвичайно опортуністичнім дусї.

Він заявляє, відповідаючи т. Маєвському, що той пропустив дещо таке в Універсалї, що може й неясно сказано а головне те, що по згоді з Тимчасовим Правительством всі його постанови мусить переглядати Ц. Рада і їх приймати або відкидати. Отже Ц. Рада має право державної автономії. Далї говорить він **проти тих,** які хотять всю власть передати до рук Ради роб. і салд. депутатів. Задля того, щоб відповідальність розділити на всї кляси, треба, щоб і в нашому парляменті всї вони мали своїх представників. А що до питаня диктатури то він каже, що на його думку власть і повага Ради роб. і салд. депутатів така велика, що вона не допустить до диктатури. (В дійсности було і стало якраз противно, що говорив т. В. Нині лютує в Росії контр-революційна диктатура Керенського і Корнілова. Найскромнійшо домаганя Укр. Ґенерального Секретаріяту в справі автономії України Тимч. Правительство не хотїло затвердити, супроти чого Винниченко і весь Ґен. Секретаріят подав ся до димісії. Новий Ґенеральний Секретаріят утворив укр. с. р. Рябців і він є в руках переважно укр. с-р-ів. — **В. Л.**)

В. Л.

(Дальше буде).

З'ЇЗД ЗЕМЕЛЬНИХ ВЛАСНИКІВ.

"Союз земельних власників" скликав в Рогачові, могилївської губ. з'їзд дідичів та найбільше заможних селян повіту. Скликали сей з'їзд дуже таємничо, так що ні широке громадянство, ні навіть громадські орґанізації нічого про него не знали.

Правлїне союза розіслало запрошуючі квітки лише на імена більш "благонадійних" осіб повіта.

Коли в призначений день почали з'являти ся на з'їзд "гості" — запрошені і незапрошені, то можна було побачити таке. У запрошених питали квітки і чемно пропускали в помешкане, незапрошених знов питали: "ви скільки землї маєте?" "десятинки зо три, пане" —"мало, вам не можна". "А ви?" — "десятинок з 30 набіжить" — "будь ласка, пане товаришу".

Перебираючи от-так "гостий", заповнили салю.

Уповаженому від Ради Селянських Депутатів, що показав офіцияльне уповажене, після недовгої наради, сказали: "вам не можна". Потім голова зборів розказав з'їздови про московський з'їзд земельних власників, де більшістю голосів ухвалено резолюцію: "земля — власникам" проти льозунґу: "земля народови".

Між тим юрба непропущених на засїдане селян хвилювала ся. Серед них пішли балачки, що таємничо зібрані "пани" продають народ. Зрештою, селянам вдало ся пропхатись в салю.

Покликали патролю. Тимчасом члени з'їзду почали потрохи розходити ся і в сали лишив ся один лише голова зборів з сімею. Юрба, що зібрала ся в салї, визнала з'їзд контр-революційним. Голову з'їзду заарештували і в супроводі великої юрби відвели до тюрми.

МІЙСЬКІ ВИБОРИ.

Черкаси. — До виборів в мійську раду було складено 11 кандидатських списків. На виборах пройшло від укр. соціялістів 19 кандидатів, від російських соц.-дем., с.-р. і бунда 14, від еврейських соціялістів 8, від парохій 4, від сіоністів 3, безпартійних евреїв 2, від кадетів, городських служащих, зелїзнодорожників і митницької окрани по одному.

Вибрано 54 радних.

Катеринослав.— Радними мійської ради вибрано соц.-рев. 24, большевиків 22, евреїв 9, меньшевиків 14, кадетів 9, українських с.-д. 6, українських с.-р. 11, демократів 3, Поляків 2, народних соціялістів, поалей ціон, купців, правительственних служащих і управляющих служащих — по одному.

ПРОФЕСІЙНІ СПІЛКИ В БЕРЛІНІ.

"Новая Жизнь" подає цікаві витяги з справозданя професійних спілок Берліна за 1916 рік.

Справоздане вказує на те, що з початком війни число членів спілок зменшуєть ся, що можна з'ясувати призвами членів спілок на військову службу.

Так членів було в		
1913 році	269.201	чол.
1914 "	209.002	"
1915 "	116.103	"
1916 "	103.856	"

Замість чоловіків та парубків на фабрики та заводи тисячами пішли жінки та дівчата; проте се не збільшило числа членів професійних спілок, бо жінкам щось дуже тяжко зрозуміти потребу й користь орґанізації і вони дуже неохочо записують ся в члени спілки.

В 1916 році з 138.665 всіх членів по спілках було 103.856 чоловіків, 32.836 жінок і 1.973 підлїтків В порівнаню з попереднім 1915 роком число членів-жінок збільшило ся на 7 проц., а підлїтків зменшило ся на 29 проц. Справоздане скаржить ся, що дуже трудно притягнути до орґанізації єднаня, жінок, а особливо підлїтків, що дуже важко зацікавити їх роботою спілок. Особливо зле піддають ся орґанізації швачки та кравчині, що працюють по одежних військових майстернях. Вказує також справоздане на те, що склад членів спілок тощо дуже зміняєть ся, так, що трудно їх як слїд згуртувати та осьвідомити.

Не зважаючи на те, що взагалї по спілках число членів зменшило ся, по деяких спілках помітне їх збільшене. Так, нпр., в спілці металїстів, що можна пояснити поверненем деяких кваліфікованих робітників з армії.

Що до грошевих коштів спілок, то вони були такі:

в 1915 році	11,464.185 марок,
в 1916 "	10,438.563 "

На допомогу безробітних тепер (підчас війни) спілки витрачають менше гроший, але за те дуже богато доводить ся витрачати на грошеву допомогу хорим. Се поясняєть ся тим, що тепер робітники дуже зле харчують ся, а також тим, що по деяких підприємствах робочий день тягнеть ся дуже довго, зовсїм знесилюючи робітників.

Підчас війни спілки витрачають менше гроший для піддержки страйкарів ніж се було перед війною. Але останніми часами сї росходи спілок знову збільшають ся. Се сьвідчить про те, що рветь ся терпець робітників і вони знову беруть ся до боротьби з капіталїстами. Мало не всї страйки в Берлїні закінчили ся перемогою робітників Опріч того, спілкам пощастило добити ся через колективні договори по богатьох підприємствах збільшене платнї та прибавок на дорожнечу.

Особливо вдало ся підвисшити розцінки спілкам транспортових робітників та металїстів.

Справоздане кінчить ся вказівкою, що праця центрального бюра професійних спілок не пішла на марне.

АВСТРО-НІМЕЦЬКА СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТІЯ ПРО ПОЛІТІЧНЕ СТАНОВИЩЕ В РОСІЇ.

Вся соціял-демократія Німеччини та Австрії різко осуджує політику Тимчасового Правительства Росії останнього часу, ганьблячи завернене кари на смерть, обмежене волї зборів, друкованого слова та переслїдуване большевиків.

Виявляєть ся все більше розчароване в російській революції, на котру покладали надзвичайно великі надії, особливо в справі припиненя війни.

Що до сього, то заслугує на увагу статя відомої Кляри Цеткін, надрукована в останньому жіночому тижневникови, що видаєть ся при Лейпсігській Народній Ґазеті.

Надії міжнародного пролетаріяту не справдили ся.

Здавало ся, що російські соціялісти були покликані долею утворити третий Інтернаціонал і вести народи на шлях спільної боротьби за мир.

Але стало ся щось инше.

Ввійшовши в міністерство, російські соціялісти поступили ся перед буржуазними партіями, відклавши полагоджене земельної справи та переведене инших соціяльних реформ.

Потім почав ся російський наступ, котрий Тимчасове Правительство знову викликало всї страхіття війни.

Сї дві обставини Кляра Цеткін уважає дуже небезпечними для долї революції та міжнародного мира.

Висловлюєть ся сумнів, чи справдить Стокгольмська конференція надії пролетаріяту.

Кляра Цеткін вказує, що на майбутній третій Ціммервалдській конференції на черзї стоять важливі завданя в справі обєднаня міжнародного пролетаріяту і закликає до участи в ній.

«o»

ЗБИРАЙТЕ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ФОНД!

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

КУПУЙТЕ ОТ
"РОБ

Царська Росія і
Фільософія штук
Бог в революції
Календар "Новий
За землю і волю
Розвиток соціялі
Хитра механіка
Земля і чоловік
Робітнича Читан
Соціялїзм а Рел
Відокремлене Га
Релїгія розуму
Добробит і інші
Історія червоного
Конець сьвіта
Наш Прометей
Червоний Кобзар
Американський Р
Робітничі пісні
Дорога до сьвідо
Біблія капіталіст
Жінка і соціяльн
Гори трупів і мор
Золото і нужда
Важне питане
Кляса проти кля
Віра і громадськ
Як мужик двох ґе
Боротьба о сонц

ROBOT
Box 3658, (St. B.)

НА ПРЕС-МАШИНУ
"РОБ. НАРОДА

ПОМОЖІМ НАШІЙ ГА

Вінніпеґ,

Дорогі Товариші!

Я працюю з нашими ро
ками і приглядаю ся їм на
ки вони сьвідомі та як вон
носять ся до нашої робі
часописи. Знаючи, що "
чий Народ" се наша укра
робітнича часопись, яка н
підмоги ані від церков ні
нських партій а отримує
ки робітничими центами
нить робітничі справи, я
поміж робітників зібрати
на поміч для неї. Правда
трі робітники сьвідомі вж
і радо поспішили з своїм
ками, але натрафляв я й
ких темних, що кажуть: "а
ні то шо поможе, шо куз
де віходити венци як раз
зет не читаю". Аж жаль р
ся такого чоловіка, коли
маєш, що й він мені брат
бітничих інтересах, а такі
ний. І як з такими людьми
тись кращої долї, коли в
ні що й думати не хоче? Н
кву, а зглядно попови то
кілько піп захоче лиш за
той його добре подурит
щоби помочи таки своїй
часописи, яка несе всім на
тло, то до сего його нема

Та все таки удалось ме
рати від щирих робітни
секції C.P.R. і C.N.R. кіл
лярів, щоб піддержати в
рогу нам ґазету "Робоч
род".

Жертвували слїдуючі

К. Гнатів
М. Троян
І. Блазюк
А. Вивірка
П. Мушій
А. Павук
Н. Данчик
І. Крицький
І. Лузік
Р. Напастюк
І. Вивірка
П. Вивірка
А. Проданюк
В. Данчик
С. Палій
С. Чуба
І. Кулик
М. Боднар
Дж. Джурик

Ваш за кращу долю
К. Гна